

A Debreceni Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a Debrecenben a 2013. március 25. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t :

Az adócsalás büntette és más bűncselekmények miatt vádlott ellen indított büntetőügyben a Miskolci Törvényszék 2012. szeptember 28. napján kihirdetett 7.Bf.154/2012/5. számú ítéletét megváltoztatja.

A költségvetési csalás büntettének jogszabályhelye: Btk. 310. § (1) bekezdés a/ pont, (3) bekezdés a/ pont.

Az elsőfokú eljárásban felmerült 408.268.- forint bűnügyi költségből a vádlott 328.268.- (háromszázhuszonnyolcezer-kétszázhatvan) forintot köteles megfizetni, a fennmaradó 80.000.- (nyolcvanezer) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Egyebekben a másodfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A harmadfokú eljárásban 8660 (nyolcezer-hatszázhatvan) forint, a vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

I n d o k o l á s :

A Miskolci Városi Bíróság a 18.B.1321/2010/26. számú ítéletében vádlottat bűnösnek mondta ki adócsalás büntettében (Btk. 310. § (1) és (3) bekezdés), magánokirat-hamisítás vétségében (Btk. 276. §) és számvitel rendje megsértése vétségében (Btk. 289. § (1) bekezdés a) és b) pont). Ezért halmazati büntetésül 1 év börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. Mellékbüntetésül 3 évre eltiltotta a gazdasági társaság vezető tisztségviselésétől. A vádlottal szemben 4.260.000 forint erejéig vagyonelkobzást rendelt el.

Rendelkezett az ügyben felmerült bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen a vádlott és védője jelentettek be fellebbezést, elsősorban felmentés, másodsorban a büntetés enyhítése érdekében. Az ügyész nem élt jogorvoslattal.

A Miskolci Törvényszék 2012. szeptember 28. napján megtartott fellebbezési tárgyaláson az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és a vádlottat a számvitel rendjének megsértése vétsége (Btk. 289. § (1) bekezdés a) és b) pont) miatt emelt vád alól felmentette. A vádlott pénzügyi bűncselekményét költségvetési csalás büntettének

minősítette, a bűncselekmény törvényhelyét a Btk. 310. § (1) bekezdés a/ pontjában jelölve meg. A vádlott szabadságvesztés büntetését 8 hónapra, a felfüggesztés próbaidejének tartamát 2 évre enyhítette. A gazdasági társaság vezető tisztségviselésétől történő eltiltással és a vagyonekhozzással kapcsolatos rendelkezéseket mellőzte. Pontosította az első fokú eljárásban felmerült bűnügyi költség összegét. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Rendelkezett a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről.

A másodfokú bíróság ítéletét az ügyész tudomásul vette, míg a másodfokú tárgyaláson jelen volt védő irányultságának és indokainak megjelölése nélkül, a terhelt a részére kézbesítéssel közölt ítélet ellen annak marasztaló része ellen jelentett be fellebbezést.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.46/2013/1-II. számú átiratában indítványozta, hogy a harmadfokon eljáró ítélőtábla a vádlott terhére rótt pénzügyi bűncselekmény jogi minősítését pontosítsa, a vádlott által megfizetendő bűnügyi költséget a bűnösség kimondásával zárult részek arányában határozza meg, a bűnügyi költség további részéről állapítsa meg, hogy azt az állam viseli, egyebekben az ítéletet hagyja helyben.

A Debreceni Ítélőtábla a másodfellebbezést a Be. 393. §-ának (2) bekezdése alapján nyilvános ülésen bírálta el.

A harmadfokú eljárásban megtartott nyilvános ülésen a vádlott és védője a bejelentett fellebbezésüket fenntartották. A védő elsősorban a vádlott felmentését indítványozta. Álláspontja szerint nem bizonyítható, hogy vádlott az adócsalási cselekményt szándékosan követte el, hiszen tévedésben volt, mivel a cégtulajdonosok őt félrevezették a befolyt fenntartási költségekkel kapcsolatban. Ebből következően csak a gondatlansága állapítható meg, és sem a pénzügyi, sem az okirat-hamisítási bűncselekmény nem követhető el gondatlanul. Másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítését kérte.

Az ügyész az átiratában foglaltakat fenntartotta, azzal egyezően nyilatkozott.

A Be. 386. § (1) bekezdésének értelmében harmadfokú eljárásnak helye van akkor, ha a másodfokú bíróság ügydöntő határozatának eltérő rendelkezése a büntető anyagi jog szabályát sérti. Ez a feltétel nem a másodfellebbezés joghatályosságának, hanem az érdemi elbírálás alaposságának a kérdése, illetve feltétele. A Be. 386. § (1) bekezdés c/ pontja alapján a másodfokú bíróság ítélete ellen fellebbezésnek van helye a harmadfokú bírósághoz, ha a másodfokú bíróság a büntetőjog szabályainak megsértésével az első fokon elítélt vádlottat felmentette vagy vele szemben a büntetőeljárást megszüntette. Figyelemmel e feltétel bekövetkezésére, jelen eljárásban a vádlott és a védő fellebbezése joghatályosnak tekinthető. a felülbírálat terjedelme körében rögzíti, hogy ha a másodfokú bíróság A Be. 387. § (2) bekezdése g ítélete több bűncselekményről rendelkezett, a fellebbezés folytán a harmadfokú bíróság az ítélet minden rendelkezését felülbírálja, kivéve a másodfokú bíróság által az elsőfokú bíróság ítéletének felmentő vagy eljárást megszüntető rendelkezését helybenhagyó részét.

A Debreceni Ítéltábla a védelmi fellebbezést nem, az ügyészi átiratban foglaltakat viszont megalapozottnak találta.

A harmadfokú bíróság a Be. 387. § (1) bekezdésének megfelelően felülbírált a fellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet és az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárást. A revízió elvének szem előtt tartásával ellenőrizte, hogy az első- és másodfokú bíróság megtartotta-e az eljárási szabályokat és vizsgálta a másodfokú ítélet megalapozottságát is.

A harmadfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az első- és másodfokú eljárást a bíróságok a perrendi szabályok megtartásával folytatták le. Egyik bíróság sem vétett feltétlen, vagy olyan relatív hibát, mely az érdemi felülbírálatot kizárná.

Megállapította az ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság által rögzített és a másodfokú bíróság által tett kiegészítésekkel ítéletének alapjául is elfogadott tényállás megalapozott, és mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében foglalt fogyatékoktól.

Az ügyben eljáró bíróságok a tényállást a vádlottnak a terhére rótt cselekmény elkövetését ténybelileg beismerő, de bűnösségét tagadó vallomására, tanúk vallomásaira, igazságügyi könyvszakértői véleményre, APEH feljelentésre és irataira, továbbá a perrendszerűen felvett további bizonyítékokra alapították. A bíróságok a bizonyítékok értékelése, mérlegelése során indokolási kötelezettségüknek is megfelelően eleget tettek. Megfelelően indokolták, hogy a vádlott tévedésre irányuló védekezését miért nem fogadták el.

Az eljárásban feltárt és a tényállás megállapításának alapjául elfogadott bizonyítékok értékeléséről a bíróságok részletesen számot adtak, mérlegelésük logikai hibában nem szenved, ezért a Debreceni Ítéltábla az I. és II. fokú bíróság ítéletét az abban rögzített, a harmadfokú bíróság által pontosított tényállás alapján bírálta felül.

Az eljáró bíróságok okszerűen vontak következtetéseket az I. r. vádlott bűnösségére, a terhére rótt bűncselekmények másodfokú bíróság általi jogi minősítése is helyes, azzal a kiegészítéssel, hogy a költségvetési csalás büntette a Btk. 310. § (1) bekezdés a/ pontjába ükőzik.

Maradéktalanul törvényes a másodfokú bíróság azon rendelkezése, amellyel a Btk. 289. § (3) bekezdésében meghatározott számviteli rend megsértése vétségének minősülő cselekmény dekriminalizálása folytán ezen cselekményben a vádlottat felmentette. Helyes a vádlott terhére megállapított pénzügyi bűncselekmény költségvetési csalás büntettként minősítése. Törvényes a vádlott terhére rótt magánokirat-hamisítás vétségével kapcsolatos elsőfokú ítéleti rendelkezések helybenhagyása.

Az első- és másodfokon eljáró bíróság a büntetés kiszabása körében irányadó alanyi és tárgyi enyhítő és súlyosító körülményeket maradéktalanul feltárta és azokat alapvetően helyesen értékelte. Osztotta az ítéltábla a törvényszéknek a főbüntetés enyhítésével, a gazdasági társaság vezető tisztségviselésétől történő eltiltás mellékbüntetés és a vagyonelkobzás mellőzésével kapcsolatos indokolását.

További enyhítésre nem látott alapot.

Egyetértett az Ítélőtábla a védőnek és a fellebbviteli főügyésznek a bűnügyi költség megosztása vonatkozásában kifejtett álláspontjával. A Be. 338. §-ának (2) bekezdése értelmében a vádlottat a tényállásnak csak azzal a részével kapcsolatban felmerült bűnügyi költség viselésére lehet kötelezni, amelyre a bűnösségét megállapították. Mivel a terheltet a másodfokú bíróság a számvitel rendjének megsértése vétsége miatt emelt vád alól felmentette, az e bűncselekménnyel kapcsolatos bűnügyi költséget a Be. 339. § (1) bekezdése alapján az állam viseli. Helyesen mutatott rá a vádhatóság, hogy az igazságügyi könyvszakértői díj részben ezen cselekménnyel kapcsolatos, így a harmadfokú bíróság a szakértői díj egy részéről, 80.000 forintról úgy rendelkezett, hogy az az állam terhén marad.

A másodfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek.

Mindezekre tekintettel a Debreceni Ítélőtábla a Miskolci Törvényszék ítéletét a szükséges részben, a Be. 398. § (1) bekezdése szerint megváltoztatta, míg helyes rendelkezéseit a Be. 397. §-ára utalással helybenhagyta.

Debrecen, 2013. március 25.

Dr. Elek Balázs sk. . Gömöri Olivér sk. . Háger Tamás sk.
a tanács elnöke a tanács tagja, előadó a tanács tagja

Záradék:

A Miskolci Törvényszék 7.Bf.154/2012/5. a Debreceni Ítélőtábla Bhar.II. 84/2013/3. számú ítéletével 2013. március 25. napján jogerős és a próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kivételével végrehajtható.

Debrecen, 2013. március 25.

Dr. Elek Balázs sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül
tisztviselő